

Wat is een theatercode?

Deze Theatercode is een handleiding waarmee u het theaterbezoek met uw leerlingen vlot kan laten verlopen. De Theatercode focust vooral op de **spelregels** | **gedragscodes** en de organisatorische kant van het theaterbezoek. Meer educatief materiaal met betrekking tot de inhoud en vorm van de voorstelling, vindt u in de lesmap.

Waarom een theatercode?

Elk bezoek, gaande van een voetbalmatch, een bioscoop-, museum- of ziekenhuisbezoek, kent zijn eigen spelregels. Weinig kinderen zijn vertrouwd met de spelregels van het theater, eenvoudigweg omdat weinig kinderen in gezinsverband het theater bezoeken. Daarom is het fijn als u ze in de klas de spelregels meegeeft. Het is ook fijn voor kinderen als ze weten wat er van hen wordt verwacht.

Het onderwijs is een bijgevolg een ideale (democratische) toeleiding naar het theater. Wij geloven bovendien sterk in de pedagogische en enthousiasmerende kwaliteiten van leerkrachten. Zo werken we samen aan een optimale theaterbeleving voor uw leerlingen.

1 Voor het theaterbezoek | nieuwsgierig maken!

1. Vertel uw leerlingen dat we op theaterbezoek gaan. Leg uit wat dat is en vertel hen naar welk soort voorstelling jullie kijken gaan: een film, een dans-, muziek-, of theatervoorstelling. Met het juiste verwachtingspatroon naar een voorstelling komen, is belangrijk voor een optimale beleving.
2. Prikkel hun nieuwsgierigheid door de titel te verklappen en de affiche of een afbeelding uit de voorstelling te laten zien en te bespreken. Laat de leerlingen zelf fantaseren waarover het zou kunnen gaan. Laat mogelijkheden open.
5. Verklap niet teveel van de inhoud. Zo houden we het spannend. Als de voorstelling toch om een uitgebreide inleiding vraagt, dan staat dit expliciet in de brochure vermeld.
6. Overloop het 'verloop' van het theaterbezoek en vertellen de leerlingen wat er van hen verwacht wordt (zie lager).

2 Verloop van het theaterbezoek

Wat wordt er van je leerlingen verwacht?

1. **Jassen** horen aan de kapstokken.
2. Naar het **toilet** gaan, doen we voor de voorstelling.
3. Tijdens de voorstelling **blijft het publiek zitten** en **duwt niet met de voeten** tegen de zetel voor hen.
4. Tijdens de voorstelling is het publiek stil! Stil zijn betekent niet dat er niet gelachen mag worden als het grappig is. Het betekent wel dat er niet gepraat wordt tegen de kinderen om ons heen. Vinden we het saai, dan doen we liever onze ogen dicht, dan onze burens te storen.
5. Tijdens de voorstelling mag er **niet gegeten of gedronken** worden.
6. Na de voorstelling geeft het publiek de acteurs een **applaus**, zo toont het publiek dat het de voorstelling leuk vond.
7. De zaal wordt rustig verlaten als de lichten terug aan zijn en de deuren opengaan.

Wat wordt er van jou als begeleider verwacht?

1. Wees **op tijd**.
2. **Mobiele telefoons** staan stil of af.
3. Geef het **exact aantal kinderen** door aan iemand van het cultuurcentrum. Dit aantal dient als basis voor het factuur.
4. We verzamelen we in de foyer. We wachten altijd tot alle groepen aanwezig zijn én op het signaal van een medewerker van het LOO om dan in groep de zaal binnen te gaan.
5. Als begeleider ga je **bij de eigen klasgroep zitten**. Zo kunnen kinderen makkelijker worden aangesproken op het niet naleven van de spelregels. Van de begeleider wordt verwacht dat hij ingrijpt zodra het gedrag van de leerlingen storend is voor de acteurs en/of andere leerlingen.
6. De leerlingen worden geacht tijdens de voorstelling op hun plaats te blijven zitten. Anders dan tijdens een filmvertoning is het niet de gewoonte tijdens een theatervoorstelling in en uit te lopen. Als de nood toch hoog is, mag de zaal slechts verlaten worden onder begeleiding van een leerkracht of iemand van het cultuurcentrum. Dit omwille van de veiligheid.
7. Geef de leerlingen de ruimte om **zelf(-standig) de voorstelling te beleven**. Goedbedoeld de voorstelling 'becomentariëren' (uitleg geven over wat er op de scène gebeurt tegen de leerlingen rondom ons) werkt een unieke beleving of 'theater-ervaring' tegen.
8. Hou het **verschil tussen theater en poppenkast** in uw achterhoofd. Bij poppenkast mag het publiek meer meedoen. Wanneer de pop een vraag stelt, mag je als publiek het antwoord roepen. Bij theater is dit niet zo. Wanneer een acteur een vraag stelt, is dit omdat hij luidop aan het nadenken is. Hij verwacht niet dat wij reageren. Soms kan het gebeuren dat de acteur wel verwacht dat we antwoorden, maar dan zal hij dat expliciet aangeven.
MAAR! Onze leerlingen mogen best **meeleven** met de voorstelling (ze mogen reageren op wat er gebeurt op scène), grijp pas in als ze blijven roepen.
9. De meeste voorstellingen duren ongeveer een uur, er is **geen pauze**.
10. Maak **geen foto's** tijdens de voorstelling. Dit is storend voor (de concentratie van) de spelers en komt de kwaliteit van de voorstelling niet ten goede.

3 Na het theaterbezoek

Het is zinvol opnieuw even tijd te besteden aan de voorstelling. Het is erg handig om de verwerking te starten met een gesprek. De leerlingen kunnen op die manier hun ervaringen, opmerkingen en vragen delen.

Gebruik zeker ook de **vragen die bij u zelf opkwamen** of die de kinderen formuleren bij het nagesprek. Die kunnen zeer fijne gespreksstof opleveren om de voorstelling in alle openheid na te bespreken en dit zowel op inhoudelijk als op vormelijk vlak.

Vragen die gesteld kunnen worden, kunnen handelen over de **inhoud** van de voorstelling. Reconstructie van het verhaal bijvoorbeeld, om te kijken of iedereen het verhaal begrepen heeft en of er verschillende interpretaties zijn. Ook vragen naar de **personages** raken meestal de inhoud van de voorstelling. Al pratend zullen de kinderen automatisch met nieuwe vragen afkomen en hop... uw gesprek is vertrokken.

Vragen als "wat waren voor jullie de strafste, mooiste, ontroerendste beelden of momenten?" brengen je automatisch bij het bespreken van **vorm**gevingsaspecten in de voorstelling, zoals decor, kostuums, geluid, muziek, belichting...

Het betekent niet dat er voor al die vragen éénduidige antwoorden bestaan. Iedereen beleeft en interpreteert een voorstelling immers anders. Geef daarom duidelijk aan dat het 'grote gelijk' niet bestaat en dat iedereen in zijn eigen beleving, in zijn eigen verhaal een beetje gelijk heeft.

Verder vindt u in de lesmap praktische en inhoudelijke aanknopingspunten.